

መጽሐፈ ዳንኤል - ስድሳ አራት

ትንቢትን መግለጥ፡- መስከረም 11፣ 2001 ን ከማኅተም ጊዜው፣ ከኋለኛው ዝናብ፣ እና ከክርስቶስ የመጨረሻ ሥራ ጋር ማገናኘት

Jeff Pippenger
2024-01-28

በቅርብ ጊዜ በቀረቡት ጽሑፎች ውስጥ፣ ከመስከረም 11፣ 2001 ጀምሮ ሚካኤል እስኪነሣ እና የሰው የምሕረት ጊዜ እስኪዘጋ ድረስ ያለውን የጊዜ ዘመን የሚያመለክቱ ከትንቢት መንፈስ የተወሰዱ ጥቂት ክፍሎችን እየጠቀስን ቆይተናል። በዚያ የጊዜ ዘመን ውስጥ፣ ክርስቶስ በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ የሚፈጽመውን የመጨረሻ ሥራ የሚያመለክቱ ጥቂት ትንቢታዊ ምሳሌዎች አሉ።

በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ያለው የኡላይ ወንዝ ራእይ የክርስቶስን በመቅደስ ውስጥ የሚፈጽመውን ሥራ ይወክላል፤ ሲስተር ዋይትም የኡላይ ወንዝ ራእይ አሁን በመፈጸም ሂደት ላይ እንዳለ አሳውቀናል። አሁን በመፈጸም ሂደት ላይ ያለው በሰማያዊው መቅደስ የሚፈጸመው የመጨረሻ ሥራ በተለያዩ ትንቢታዊ አገላለጾች ይወከላል። ከእነዚህም ትንቢታዊ ውክልናዎች መካከል የማኅተም ጊዜ፣ የኋለኛው ዝናብ፣ የድነት መዝጊያ ሥራ፣ እና የቤተ መቅደሱ መንጻት ተጠቃሽ ናቸው። እነዚህን ቃላት በአንድነት ማሰባሰብ እንዲሁም በትክክለኛው ታሪካዊ አቀማመጣቸው ውስጥ ማስቀመጥ አስፈላጊ ነው።

“በዚያ ጊዜ፣ የድነት ሥራ ወደ መዘጋቱ ሲደርስ፣ መከራ በምድር ላይ ይመጣል፤ አሕዛብም ይቁጡበታል፣ ነገር ግን የሦስተኛውን መልአክ ሥራ እንዳያስቆሙ ተቆጥተው ይያዛሉ። በዚያን ጊዜ ‘የኋለኛው ዝናብ’ ወይም ከጌታ ፊት የሚመጣው ማረሻ፣ ለሦስተኛው መልአክ ታላቅ ድምፅ ኃይል እንዲሰጥ እና ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች በሚፈሰሱበት ዘመን ቅዱሳኑ እንዲቆሙ እንዲዘጋጁ ይመጣል።” Early Writings, 85.

“የሦስተኛው መልአክ ሥራ” ደግሞ “የማዳን ሥራ” ነው፤ እርሱም “ሰባቱ የመጨረሻ መቅሠፍቶች በሚፈሰሱበት ዘመን ቅዱሳን እንዲቆሙ” ያዘጋጃል።

አሕዛብም ተቆጡ፤ ቍጣህም መጣ፤ ሙታንም እንዲፈረድባቸው ጊዜያቸው ደረሰ፤ ለባሪያዎችህም ለነቢያት፣ ለቅዱሳንም፣ ስምህንም ለሚፈሩ ታናናሾችና ታላላቆች ዋጋን እንድትሰጡ፣ ምድርንም ለሚያጠፉ ጥፋትን እንድታመጣ ጊዜው ደረሰ። ራእይ 11፡18።

አሕዛብ የምሕረት ጊዜ ከመዘጋቱ በፊት ይቆጣሉ (ይህም የእግዚአብሔር ቍጣ በሚፈስስበት ጊዜ ነው)፤ ሆኖም አሕዛብ በሚቁጡበት ጊዜ ደግሞ “ተገድበው” ይኖራሉ። አሕዛብ የሚቁጡበት “ጊዜ” የመዳን የመዝጊያ ሥራ መጀመሪያን ያመለክታል፤ የመዳንም የመዝጊያ ሥራ የእግዚአብሔር ሕዝብ መታተም ነው።

“እውነተኛው የእግዚአብሔር ሕዝብ፣ በልባቸውም የጌታ ሥራ መንፈስና የነፍሳት መዳን ያለባቸው፣ ኃጢአትን ሁልጊዜ በእውነተኛው ኃጢአተኛ ባህርይ ይመለከቱታል። በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ በቀላሉ የሚጣበቁ ኃጢአቶችን በታማኝነትና በግልጽ መልኩ በመቃወም ሁልጊዜ በዚያ ወገን ይቆማሉ። በተለይም ለቤተ ክርስቲያን በሚደረገው የመጨረሻ ሥራ፣ በእነዚያ ከእግዚአብሔር ዙፋን ፊት ያለ ነቀፋ ሊቆሙ የሚገባቸው መቶ አርባ አራት ሺህ የሚታተሙበት ዘመን ውስጥ፣ እግዚአብሔርን የሚናገሩ ሕዝቦቹ የሚፈጽሙትን ክፋት ከሁሉ ይልቅ በጥልቅ ይሰማቸዋል። ይህም ነቢዩ ስለ መጨረሻው ሥራ በሰጠው ምሳሌ፣ እያንዳንዱ በእጁ የማጥፊያ መሣሪያ የያዘ ሰዎች በሚል ምስል በኃይል ተገልጦአል። በመካከላቸውም አንድ ሰው በበፍታ ልብስ ተለብሶ፣ በጎኑም የጸሐፊ ቀለም መያዣ ነበረበት። ‘እግዚአብሔርም እንዲህ አለው፤ በከተማይቱ መካከል፣ በኢየሩሳሌም መካከል እላፍ፤ በመካከላትዎም

ስለሚደረጉት ርኩሶቶች ሁሉ የሚቃወሙና የሚያለቅሱትን ሰዎች በግምባራቸው ላይ ምልክት አድርገው።”
Testimonies, volume 3, 266.

አሕዛብ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሚታተሙበትን ሥራ እንዳይከለክሉ ተገድበው ተይዘዋል። በራዕይ ምዕራፍ ሰባት ውስጥ፣ በቁጥጥር ሥር የተያዙት የተቆጡ አሕዛብ በዚያው በተመሳሳይ ዘመን ውስጥ ተገድበው እንደተያዙ አራት ነፋሳት ሆነው ተወክለዋል፤ ያም ዘመን በተለይ እንደ ዘመን ወቅት ተለይቶ ይገለጻል።

“በዚህ የማጎተም ጊዜ ሰይጣን የእግዚአብሔር ሕዝብ አእምሮ ከአሁኑ እውነት ለማራቅና እንዲናወጡ ለማድረግ ሁሉንም ዘዴ አሁን እየተጠቀመ ነው። በመከራውም ጊዜ ለመጠበቅ እግዚአብሔር በሕዝቡ ላይ እየዘረጋ ያለውን መሸፈኛ አየሁ፤ በእውነት ላይ የጸና እና በልቡ ንጹሕ የነበረ ነፍስ ሁሉ በልዑል መሸፈኛ ልትሸፈን ነበር።”

“ሰይጣን ይህን ያውቅ ነበር፤ ስለዚህም የሚቻለውን ያህል የብዙ ሰዎችን አእምሮ ስለ እውነት ወላዋይና ያልተረጋጋ እንዲሆን በታላቅ ኃይል ይሠራ ነበር። ...”

“ሰይጣን በእነዚህ መንገዶች እንዲሠራ አየሁ፤ ይህም በአሁኑ በዚህ የማጎተም ጊዜ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለማዘናጋት፣ ለማታለል፣ ከእርሱም ለመራቅ ነበር። አሁን ላለው እውነት በጽኑ ያልቆሙ አንዳንዶችን አየሁ። ጉልበቶቻቸው ይንቀጠቀጡ ነበር፣ እግሮቻቸውም ይንሸራተቱ ነበር፤ ምክንያቱም በእውነት ላይ በጽኑ አልተተከሉም ነበር፣ እነርሱም እንዲህ ሲንቀጠቀጡ ሳሉ የሁሉን ቻይ እግዚአብሔር መሸፈኛ በላያቸው ሊዘረጋ አልቻለም ነበር።”

“ሰይጣን ማጎተሙ እስኪያልፍ ድረስ፣ መሸፈኛውም በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ እስኪዘረጋ ድረስ፣ እነርሱም በሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ውስጥ ከእግዚአብሔር ነዳድ ቁጥ የሚጠብቃቸው መጠለያ ሳይኖራቸው እንዲቀሩ ባሉበት ሁኔታ ለመያዝ ያለውን ተንኮል ሁሉ ይጠቀም ነበር። እግዚአብሔር ይህን መሸፈኛ በሕዝቡ ላይ መዘርጋት ጀምሮአል፤ እናም በእርድ ቀን መጠለያ የሚኖራቸው ሁሉ ላይ ፈጥኖ ይዘረጋል። እግዚአብሔር ስለ ሕዝቡ በኃይል ይሠራል፤ ሰይጣንም ደግሞ እንዲሠራ ፈቃድ ይሰጠዋል።”
Early Writings, 43, 44.

እህት ዋይት እነዚህን ቃላት በ1851 ጻፈች፤ ይህም የእግዚአብሔር ሕዝብ ወደ ሎዶቅያ ሁኔታ ከገባ አምስት ዓመት በፊት ነበር፣ እናም የ“ሰባቱ ጊዜያት”ን የተጨመረ ብርሃን በመናቅ የመታተምን ሂደት አዘገደ። ያ ብርሃን ከሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች በፊት ሕዝቡን በመሸፈን ላይ ያለውን የእግዚአብሔር ሥራ በማሳደግ ያጠናቅቀው ነበር። ነገር ግን ፈንታውን የእግዚአብሔር ሕዝብ ዐመፀ፣ እናም በጥንታዊት እስራኤል ዓመፅና በምድረ በዳ መቅበዝበዝ እንደተመሰሰው በሎዶቅያ ምድረ በዳ እንዲቅበዘበዙ ተሰጡ። ከጥንታዊት እስራኤል ዓመፀኞች ስንቶቹ ወደ ተስፋይቱ ምድረ ገቡ? በመጽሐፍ ቅዱስ ወይም በትንቢት መንፈስ ውስጥ ከሎዶቅያውያን የሚድኑ ማንኛውም እንዳሉ የሚያመለክት ምን ክፍል አለ? መልሱ፣ “አንድም የለም!” ነው፤ ምክንያቱም ሎዶቅያዊ ሰው በምድረ በዳ እንደሞቱት ከጥንታዊት እስራኤል ሰዎች እንደ እነርሱ በትክክል ጠፍቶአል።

የመቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ማጎተም የተወሰነ የጊዜ ዘመን ነው፤ እርሱም አራቱ መላእክት አራቱን ነፋሳት ሲከለክሉ ይጀምራል፤ ይህም አሕዛብ የሚቆጡበት፣ ነገር ግን በቁጥጥር ሥር የሚጠበቁበት ጊዜ ደግሞ ነው። በማጎተም ዘመን እግዚአብሔር ሕዝቡን በሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ዘመን እንዲቆሙ ያዘጋጃቸዋል፤ ያም ዝግጅት “መሸፈኛ” በሕዝቡ ላይ እንደሚጎተት ተመስሎ ይቀርባል፤ እንዲሁም የማዳንን ሥራ ማጠናቀቅና የሦስተኛውን መልአክ ሥራ ማጠናቀቅ እንደሆነ ደግሞ ተመስሎ ይቀርባል። በእነዚህ ሁሉ ምሳሌያዊ መግለጫዎች የተወከለው ዝግጅት “የአሁኑ እውነት” በመቀበል ላይ የተመሠረተ ነው።

“ለአሁኑ እውነት ጽኑ ሆነው የማይቆሙ” እነዚያ፣ አእምሮቻቸው “በአሁኑ እውነት” ላይ ስላልተከተሉ እያንገራገሩ የነበሩ ናቸው። እርሷም እንዲህ ትጽፋለች፡- “ለአሁኑ እውነት ጽኑ ሆነው የማይቆሙ አንዳንዶችን አየሁ። ጉልበታቸው ይንቀጠቀጥ ነበር፣ እግሮቻቸውም ይንሸራተቱ ነበር፤ ምክንያቱም በእውነት ላይ በጽናት አልተከተሉም ነበርና፣ በዚህም ሲንቀጠቀጡ ሳሉ የሁሉን ቻይ እግዚአብሔር መሸፈኛ በላያቸው ሊዘረጋ አልቻለም ነበር።”

“አሁን ያለው እውነት” ነው “መሸፈኛውን” የሚያቀርበው፤ “መሸፈኛውም” ደግሞ “የእግዚአብሔር ማጎተም” ሆኖ ይወከላል። “የእግዚአብሔር ማጎተም” በዕብራይስጥ ደጃች ላይ የተቀበውን ደም ይጠቅማል፤ ይህም በደም “የተሸፈነ” ደጃ ያለውን ቤት አጥፊው መልአክ እንዲያልፍ አድርጎታል። “መሸፈኛው” እርሱ “ማጎተም መቀበል” ነው፤ “ማጎተም መቀበሉም” በ“አሁን ያለው እውነት” ይፈጸማል።

በእውነትህ ቀድሳቸው፤ ቃልህ እውነት ነው። ዮሐንስ 17:17።

እያንዳንዱ የተሐድሶ እንቅስቃሴ የራሱ ልዩ ርዕሰ ጉዳይ ነበረው፤ የመቶ አርባ አራቱ ሺህ የተሐድሶ እንቅስቃሴ ርዕሰ ጉዳይ ግን “የሦስተኛው ወዮ እስልምና” ነው። በመጨረሻዎቹ ቀናት “የአሁኑ እውነት” የሦስተኛው ወዮ እስልምና ነው።

«መጻሕፍት ቅዱሳን ለእግዚአብሔር ሕዝብ ዘወትር እየተከፈቱ ነው። ለእያንዳንዱ ትውልድ በልዩ ሁኔታ የሚመለከት እውነት ሁልጊዜ ነበረ፣ እንዲሁም ሁልጊዜ ይኖራል።» Review and Herald, June 29, 1886.

የአምላክን ሕዝብ በመጨረሻዎቹ ቀናት የሚያትም “መልእክት” የአሁኑ እውነት ነው፤ የማተሚያውም ጊዜ አራቱ ነፋሳት ተይዘው ሲከለከሉ እንደሚጀምር ተወክሏል። በሴፕቴምበር 11 ቀን 2001 አሕዛብ ተቆጡ፤ በዚያም ነጥብ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተም ጀመረ፣ ይህም “መልእክት” የሆነው የኋለኛው ዝናብ መገለጥ ሲጀምር ነበር።

ለዮሐንስ በቤተ ክርስቲያን ልምድ ውስጥ ያሉ ጥልቅና አስደናቂ ጥቅም ያላቸው ትዕይንቶች ተከፈቱለት። እርሱ የእግዚአብሔርን ሕዝብ አቋም፣ አደጋዎቻቸውን፣ ግጭቶቻቸውን፣ እና የመጨረሻ መዳናቸውን አየ። የምድርን መከር እንዲበስል የሚያደርጉትን የመጨረሻ መልእክቶች ይመዘግባል፤ ይህም ወይ ለሰማያዊው ጎተራ እንደ ነዶ ወይም ለጥፋት እሳት እንደ እስራት እንዲሆን ነው። እጅግ ታላቅ አስፈላጊነት ያላቸው ርእሶች ተገለጡለት፤ በተለይም ለመጨረሻይቱ ቤተ ክርስቲያን፣ ከስህተት ወደ እውነት የሚመለሱት ሰዎች በፊታቸው ስላሉት አደጋዎችና ግጭቶች እንዲማሩ ዘንድ። በምድር ላይ ሊመጣ ስላለው ነገር ማንም በጨለማ ውስጥ ሊሆን አያስፈልገውም።” The Great Controversy, 341.

አሕዛብ በተቆጡ ጊዜ፣ በተመሳሳይም ተገድበው ተያዙ፤ “የኋለኛው ዝናብም” መውረድ ጀመረ፣ እና የኋለኛው ዝናብ የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚያትም የ“የአሁኑ እውነት” መልእክት ነው።

“በባትል ክሪክ ያለው ሥራም በዚያው ዓይነት ሥርዓት ነው። በሳኒታሪየሙ ያሉት መሪዎች ከማያምኑ ሰዎች ጋር ተቀላቅለዋል፤ እነርሱንም በትንሹ ወይም በብዛት ወደ ምክር ቤታቸው አስገብተዋል፤ ነገር ግን ይህ ዓይናቸውን ጨፍነው ሥራ ለመሥራት እንደመሄድ ነው። በማንኛውም ጊዜ በእኛ ላይ የሚፈነዳውን ነገር ለማየት የመለየት ችሎታ ይጎድላቸዋል። የተስፋ መቁረጥ፣ የጦርነትና የደም መፍሰስ መንፈስ አለ፤ ያም መንፈስ እስከ ዘመን ፍጻሜ ድረስ ይጨምራል። የእግዚአብሔር ሕዝብ በግንባራቸው እንደታተሙ ወዲያው—ይህም ሊታይ የሚችል ማጎተም ወይም ምልክት አይደለም፣ ነገር ግን ከእውነት ጋር በአእምሮና በመንፈስ መጽናት ነው፣ ስለዚህም ሊናወጡ አይችሉም—የእግዚአብሔር ሕዝብ እንደታተሙና ለማናወጥ እንደተዘጋጁ ወዲያው፣ እርሱ ይመጣል። እንዲያውም አስቀድሞ

ተጀምሯል። የሚመጣውን እንድናውቅ ለማስጠንቀቅ፣ የእግዚአብሔር ፍርዶች አሁን በምድር ላይ ናቸው።” Manuscript Releases, volume 10, 252.

“መታተም” ማለት “በእውነት ውስጥ መጽናት” ነው። እርስዎ በመታተም ዘመን አውድ ውስጥ እንዲህ ትጽፋለች፤ “የችኮላ መንፈስ፣ የጦርነትና የደም መፋሰስ መንፈስ አለ፣ እናም ያ መንፈስ እስከ ዘመን ፍጻሜ ቅርብ ድረስ ይጨምራል።” አሕዛብ በሚቆጠቡት ጊዜ ይታገዳሉ፣ ነገር ግን በአራቱ ነፋሳት የተወከለው “ጦርነትና የደም መፋሰስ” “እስከ ዘመን ፍጻሜ ቅርብ ድረስ” ይጨምራል። የሦስተኛው ወዮ እስልምና ጦርነቱን እስከ ዘመን ፍጻሜ ቅርብ ድረስ በተከታታይ ያባብሳል፤ በተመሳሳይም ጊዜ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ተሐድሶ ውስጥ እስልምናን እንደ “ጭብጥ” የሚያይ ትንቢታዊ መረዳት ይጨምራል። በእስልምና የሚፈጸመው ይህ ተከታታይ መባባስ በተመሳሳይ የጊዜ ክፍል ውስጥ ከዘግየው ዝናብ መፍሰስ ጋር ትይዩ ይሄዳል፤ ምክንያቱም ዘግየው ዝናብ “መልእክት” ነው።

“በምድር ሁሉ ጌታ አጠገብ የቆሙት የተቀቡት፣ ቀድሞ ለሰይጣን እንደ ሸፋኝ ኪሩብ የተሰጠውን ስፍራ ይይዛሉ። ዙፋኑን በከበቡት ቅዱሳን ፍጥረታት አማካኝነት፣ ጌታ ከምድር ነዋሪዎች ጋር የማያቋርጥ ግንኙነት ያደርጋል። ወርቃማው ዘይት እግዚአብሔር የአማኞችን መብራቶች እንዳይንቀጠቀጡና እንዳይጠፋ የሚያበረታቸውን ጸጋ ይወክላል። ይህ ቅዱስ ዘይት በእግዚአብሔር መንፈስ መልእክቶች ከሰማይ ባይፈስስ፣ የክፉ ኃይሎች በሰዎች ላይ ሙሉ ቁጥጥር በነበራቸው ነበር።”

“እግዚአብሔር የሚያከብሩት መልእክቶች ወደ እኛ ሲልክ እኛ ካልተቀበልናቸው ይከብራል። እንዲሁም ወደ ነፍሳችን ሊፈስስ የሚፈልገውን፣ በጨለማ ላሉትም እንዲደርስ የሚሰጠውን ወርቃማ ዘይት እንክዳለን። ‘እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ ልትቀበሉት ውጡ’ የሚለው ጥሪ በሚመጣ ጊዜ፣ ቅዱሱን ዘይት ያልተቀበሉ፣ የክርስቶስንም ጸጋ በልባቸው ያልጠበቁ ሰዎች፣ እንደ ሰነፎቹ ደናግል ሆነው ጌታቸውን ለመገናኘት ዝግጁ እንዳልሆኑ ያገኛሉ። ዘይቱን ለማግኘት በራሳቸው ውስጥ ኃይል የላቸውም፣ ሕይወታቸውም ይፈርሳል። ነገር ግን የእግዚአብሔር ቅዱስ መንፈስ ከተለመነ፣ እንዲሁም ሙሴ እንዳደረገው፣ ‘ክብርህን አሳዩኝ’ ብለን ከተማጸንን፣ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ውስጥ ይፈስሳል። በወርቃማዎቹ ቱቦዎች አማካይነት ወርቃማው ዘይት ወደ እኛ ይተላለፋል። ‘በኃይል አይደለም፣ በጉልበትም አይደለም፣ ነገር ግን በመንፈሴ ነው፣ ይላል የሠራዊት ጌታ።’ የጽድቅን ፀሐይ ደማቅ ጨረሮች በመቀበል፣ የእግዚአብሔር ልጆች በዓለም ውስጥ እንደ ብርሃኖች ያበራሉ።” Review and Herald, July 20, 1897.

የኋለኛው ዝናብ “በመርጨት” ይጀምራል። በመጨረሻም ወደ ሙሉ ፍሰት ያድጋል። የኋለኛው ዝናብ “መርጨት” ዝናቡ “በመጠን” እየተሰጠ መሆኑን ያመለክታል፤ ሙሉ ፍሰቱም “ያለ መጠን” በሚፈስስበት ጊዜ ነው። እህት ዋይት የኋለኛው ዝናብ እየወረደ ሳለ አንዳንዶች የሚቀበሉበትን እና አንዳንዶች የማይቀበሉበትን ጊዜ በግልጽ ትጠቁማለች። በዚያን ጊዜ ዝናቡ “በመጠን” እየተሰጠ ነው፤ ወይም “እየተረጨ” ነው።

አንዳንድ ሰዎች አንድ ነገር እየተከናወነ መሆኑን ያስተውላሉ፣ ነገር ግን ይህ ለእነርሱ ፍርሃትን ብቻ ያመጣል።

በቤተ ክርስቲያናት ውስጥ የእግዚአብሔር ኃይል ድንቅ መገለጥ ይኖራል፤ ነገር ግን በጌታ ፊት ራሳቸውን ለማዋረድ ያልፈቀዱና የልባቸውን በር በኃጢአት ንስሐና በመናዘዝ ያልከፈቱ ሰዎች ላይ ይህ አይሠራም። ምድርን በእግዚአብሔር ክብር የሚያበራው የዚያ ኃይል መገለጥ ሲሆን፣ እነርሱ በዕውርነታቸው አደገኛ መስሎ የሚታያቸውን ነገር ብቻ ያያሉ፤ ፍርሃታቸውን የሚያነሣ ነገር እንጂ ሌላ አያስተውሉም፣ እናም ሊቃውሙት ራሳቸውን ያዘጋጃሉ። ጌታ እንደ ግምታቸውና እንደ ሐሳባዊ መለኪያቸው ስለማይሠራ፣ ሥራውን ይቃወማሉ። “ለምንድን ነው?” ይላሉ፤ “ለብዙ ዓመታት በሥራው ውስጥ ስንሠራ ከኖርን፣ የእግዚአብሔርን መንፈስ እንዴት አናውቀው?” ምክንያቱም ለማስጠንቀቂያዎቹና ለልመናዎቹ፣ ማለትም ለእግዚአብሔር መልእክቶች ምላሽ አልሰጡምና፤ ይልቁንም በድጋሚ እያሉ፣ “ባለጠጋ ነኝ፣ በሀብትም በልጫለሁ፣ ምንም አያስፈልገኝም” ብለው ጸንተው ቆዩ።” ማራናታ፣ 219

“ብዙዎች የቀደመውን ዝናብ በእጅጉ መጠን መቀበል አልቻሉም። እግዚአብሔር በዚህ ሁኔታ ለእነርሱ ያዘጋጀውን ጥቅም ሁሉ አላገኙም። ያለው ጉድለት በኋለኛው ዝናብ እንዲሞላ ይጠብቃሉ። እጅግ የበለጸገ የጸጋ ብዛት በሚሰጥበት ጊዜ፣ ልባቸውን ከፍተው ለመቀበል ያስባሉ። እነርሱ አስፈሪ ስህተት እየፈጸሙ ነው። እግዚአብሔር ብርሃኑንና እውቀቱን በመስጠት በሰው ልብ የጀመረው ሥራ ያለማቋረጥ ወደፊት መሄድ አለበት። እያንዳንዱ ግለሰብ የራሱን አስፈላጊነት ሊገነዘብ ይገባል። ልብ ከማንኛውም ርኩሰት ሁሉ ባዶ ሊሆን እና ለመንፈስ መኖር ንጹሕ ሊደረግ ይገባል። የመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርት በኅጢአት መኖር መተው፣ በትጉህ ጸሎት እና ራሳቸውን ለእግዚአብሔር በመቀደስ፣ በጳጳስ ጳጳስ ጳጳስ የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ እንዲደርስ ተዘጋጁ። አሁንም ያው ሥራ፣ ነገር ግን በሚበልጥ ደረጃ፣ መደረግ አለበት። በዚያን ጊዜ የሰው ወኪል በረከቱን መጠየቅ ብቻ ነበረበት፣ እና ጌታ ስለ እርሱ ያለውን ሥራ እስኪፈጽም ድረስ መጠበቅ ነበረበት። ሥራውን የጀመረው እግዚአብሔር ነው፣ እርሱም ሰውን በኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም በማድረግ ሥራውን ይፈጽማል። ነገር ግን በቀደመው ዝናብ የተመሰሰውን ጸጋ ችላ ማለት ፈጽሞ ሊኖር አይገባም። ያላቸውን ብርሃን መሠረት አድርገው የሚኖሩ ብቻ የበለጠ ብርሃን ይቀበላሉ። እኛ በየቀኑ ንቁ የክርስቲያን በጎ ምግባራትን በሕይወታችን እያሳየን ካልተራመድን፣ በኋለኛው ዝናብ የሚገለጡትን የመንፈስ ቅዱስ መገለጫችን አናውቅም። በዙሪያችን ባሉ ልቦች ሁሉ ላይ እየወረደ ሊሆን ይችላል፣ እኛ ግን አንለየውም ወይም አንቀበለውም።” Testimonies to Ministers, 506, 507.

በዚያ ክፍል ውስጥ እርሷ “ከነበረው ሁሉ የሚበልጥ የጸጋ ብዛት ይሰጣል” የሚለው ጊዜ እንዳለ ትገልጻለች፤ በዚህም መንገድ የኋለኛው ዝናብ ያለ መጠን የሚፈስበትን ጊዜ ትለይታለች። ከዚያ እውነታ ጋር በተያያዘ እርሷ የተሰጣቸውን ብርሃን መሠረት አድርገው የሚኖሩ ብቻ የበለጠ ብርሃን እንደሚቀበሉ ትገልጻለች። በዚያ መርህ ውስጥ፣ ብርሃኑ (እርሱም የአሁኑ እውነት ነው) በቀስታ እየጨመረ እንደሚሄድ ግልጽ ነው። በመጨረሻው አረፍተ ነገር የኋለኛው ዝናብ እየወረደ ያለበትን ጊዜ ትገልጻለች፤ በዚያም ጊዜ አንዳንዶች እርሱን እያስተዋሉና እየተቀበሉት ሲሆን፣ ሌሎች ግን አያስተውሉትም። መልእክቱን፣ እርሱም የኋለኛው ዝናብ ከሆነውን፣ ካለውቅህ አትቀበለውም።

“የኋለኛውን ዝናብ መጠበቅ የለብንም። በእኛ ላይ የሚወርደውን የጸጋ ጠልፍ ዝናብ የሚያውቁና የሚቀበሉ ሁሉ ላይ እርሱ እየመጣ ነው። የብርሃንን ቁርጥራጮች ስንሰበስብ፣ በእርሱ እንድንታመን የሚወድ የእግዚአብሔርን የተረጋገጡ ምሕረቶች ስናከብር፣ ያን ጊዜ ተስፋ ቃል ሁሉ ይፈጸማል። [ኢሳይያስ 61:11 ተጠቅሷል።] ምድር ሁሉ በእግዚአብሔር ክብር ልትሞላ ነው።” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

ቀጡዓት አህዛብ ተገታኝም አብ ዝተቐነደሉ ጊዜ፣ እቲ ዳሕረዋይ ዝናም “ክምዘን” ይጅምር። “እቲ አዝዩ ሃብታም ብዝሒ ጸጋ ክወሃብ እዩ” ዝብል ንእቲ ዳሕረዋይ ዝናም ድማ ብዘይ መጠን አብ ዝፈሰሰሉ ጊዜ ይልለይ።

በአሕዛብ የተቆጡ ነገር ግን የተከለከሉ በሆኑበት ጊዜ፣ የኋለኛው ዝናብ መውረድ ይጀምራል፤ ሆኖም በዚያ ወቅት ቤተ ክርስቲያን በስንዴና በእንክርዳድ የተቀላቀለች ስለሆነች እርሱ “በመጠን” ነው። ስንዴንና እንክርዳድን ሁለቱንም ወደ ፍጹም እድገት የሚያደርሰው ዝናብ ነው፣ የኋለኛውም ዝናብ የአሁኑ እውነት መልእክት ነው፤ ይህም ወይ የሚታወቅና የሚቀበል ነው ወይም የማይታወቅና የማይቀበል ነው። እነዚህ ትንቢታዊ ጽንሰ-ሐሳቦች ሁሉ በቅዱሳን መጻሕፍት ውስጥ በግልጽ ተለይተው ተገልጠዋል። በሴፕቴምበር 11, 2001 የኋለኛው ዝናብ “መርጫት” ጀመረ፣ እናም የእኩሉ ሌሊት ጩኸት መልእክት እስኪመጣ ድረስ በቀስታ እየጨመረ ይሄዳል፤ በዚያን ጊዜም ጥበበኞቹና ሰነፎቹ ድንግልናዎች ለዘላለም ይለያሉ።

ጥበበኞቹም ከዚያ በኋላ የእግዚአብሔርን ሌላ መንጋ ከባቢሎን ውጭ ለመጥራት እንደ ዓርማ ከፍ ይደረጋሉ፤ ከዚያም የኋለኛው ዝናብ ያለ መጠን ይፈስሳል፣ ሚካኤልም እስኪነሣ እና የሰው የምሕረት ጊዜ

እስኪዘጋ ድረስ መውደቁን ይቀጥላል።

“አራቱ መላእክት ኢየሱስ በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ ሥራውን እስኪፈጽም ድረስ አራቱን ነፋሳት እንደሚይዙ አየሁ፤ ከዚያም ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ይመጣሉ።” Early Writings, 36.

የአራቱ ነፋሳት መያዝ፣ እግዚአብሔር በመጨረሻዎቹ ዘመናት እንዲፈጸሙ የሚፈቅዱቸውን እየተጨመሩ የሚሄዱ ፍርዶች በአሳቢነቱ ቁጥጥር ሥር እንዳሉ ያመለክታል። አራቱ መላእክት አራቱን ነፋሳት የሚይዙት መቶ አርባ አራቱ ሺህ የሚታተሙበት የማጎተም ዘመን ውስጥ ነው፤ ነገር ግን በዚያ የጊዜ ወቅት “የተስፋ መቁረጥ፣ የጦርነትና የደም መፋሰስ መንፈስ አለ፣ ያም መንፈስ ይጨምራል።” የእግዚአብሔር ልጆች የመጨረሻው ሁሉ በታተመ ጊዜ፣ ሚካኤል ይነሣል፣ አራቱም ነፋሳት ሙሉ በሙሉ ይፈታሉ፣ ሰባቱም የመጨረሻ መቅሰፍቶች ይመጣሉ።

በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ በተጠቀሰው “ታላቁ የምድር መናወጥ ሰዓት”፣ በዳንኤል ምዕራፍ ዘጠኝ ውስጥ በተጠቀሰው “የመከራ ዘመን”፣ አደባባይና ቅጥሩ በተጠናቀቁበት ጊዜ፣ “አሕዛብም ይቈጣሉ” የተባለው ዘመን ነው። በዚያ የጊዜ ክፍለ ዘመን፣ የኋለኛው ዝናብ “በመጠን” ይፈስሳል። ኢሳይያስ የኋለኛው ዝናብ የሚለካበትን ጊዜ ይለያል፣ እርሱም ያንን ጊዜ “የምሥራቅ ነፋስ ቀን” ብሎ ይምልከታል። “የምሥራቅ ነፋስ ቀን” መስከረም 11 ቀን 2001 ነበር።

በሚቀጥለው ጽሑፍ የኋለኛውን ዝናብ “መለካት” ማስተዋል እንቀጥላለን፤ ነገር ግን በዕንቁ ጽላቶች ላይ እንደ እስልምና ሦስቱ ወዮታዎች የተወከለው የሚለር ሕልም ዕንቁ፣ ሚለር በመጀመሪያ ጊዜ በሰበሰበው ጊዜ ከነበረው ይልቅ በመጨረሻዎቹ ዘመናት አሥር እጥፍ ይበልጥ ሊያበራ እንደሚገባ ሊታሰብ ይገባል።

«በአንድ ወቅት፣ በኒው ዮርክ ከተማ ሳሊሁ፣ በሌሊት ጊዜ እስከ ሰማይ ድረስ ወለል በወለል እየተገነቡ የሚነሡ ሕንፃዎችን እንደመለከት ተጠራሁ። እነዚህ ሕንፃዎች እሳት የማይይዙቸው መሆናቸው የተረጋገጠላቸው ነበር፤ እነርሱም ባለቤቶቻቸውንና ገንቢዎቻቸውን ለማክበር ተሠርተው ነበር። እነዚህ ሕንፃዎች ይበልጥ ከፍ ከፍ እያሉ ይነሡ ነበር፤ በውስጣቸውም እጅግ ውድ የሆኑ ቁሳቁሶች ተጠቅመው ነበር። እነዚህ ሕንፃዎች የነበሩአቸው ሰዎች፣ “እግዚአብሔርን እጅግ በሚገባ እንዴት እናከብራለን?” ብለው ራሳቸውን አይጠይቁም ነበር። ጌታ በሐሳባቸው ውስጥ አልነበረም።»

“እንዲህ በሆነ መንገድ ገንዘባቸውን የሚያፈሱ ሰዎች መንገዳቸውን እግዚአብሔር እንደሚያየው ማየት ቢችሉ ኖሮ! እነርሱ ግሩም ሕንፃዎችን እየከመሩ ነው፤ ነገር ግን በዩኒቨርስ ገዥ ፊት ያላቸው እቅድና አሰራር እንዴት ያለ ሞኝነት ነው! እግዚአብሔርን እንዴት እንዲያከብሩት በልብና በአእምሮ ኃይላቸው ሁሉ አይመረምሩም። ይህንንም፣ የሰው የመጀመሪያ ግዴታ የሆነውን፣ ከዓይናቸው አጥፍተዋል።”

“እነዚህ ከፍ ያሉ ሕንፃዎች ሲገነቡ ባለቤቶቻቸው ራሳቸውን ለማስደሰትና የጎረቤቶቻቸውን ቅናት ለማነሳሳት የሚጠቀሙበት ገንዘብ እንዳላቸው በምኞት የተሞላ ትዕቢት ደስ አላቸው። እንዲህ በማድረግ ያፈሰሱት ገንዘብ ብዙው በግፍ በመቀበል፣ ድሆችንም በመጨቆን የተገኘ ነበር። በሰማይ የእያንዳንዱ የንግድ ግብይት መዝገብ እንደሚጠበቅ፣ እያንዳንዱ ዓመፀኛ ውል፣ እያንዳንዱም ማታለል የተሞላበት ተግባር በዚያ እንደሚመዘገብ ረሱ። ጊዜው እየቀረበ ነው፤ በማታለላቸውና በትዕቢታቸው ሰዎች ጌታ እንዲያልፉት የማይፈቅድላቸውን ደረጃ ይደርሳሉ፤ በዚያን ጊዜም ለይሉዋ ትዕግሥት ወሰን እንዳለው ያውቃሉ።”

“ከዚያም በፊቱ ያለፈው ትዕይንት የእሳት ማንቂያ ነበር። ሰዎች ወደ ከፍ ከፍ ያሉትን እና እሳትን የማያስገቡ ተብለው የሚታሰቡትን ሕንፃዎች ተመልክተው፣ ‘ፈጽሞ ደህና ናቸው’ አሉ። ነገር ግን እነዚህ ሕንፃዎች እንደ አስፋልት የተሠሩ ይመስል በእሳት ተበሉ። የእሳት አደጋ ማጥፊያ መኪኖች ጥፋቱን ለማስቆም ምንም ማድረግ አልቻሉም። እሳት አጥፊዎቹም መኪኖቹን ማስኬድ አልቻሉም።”

“የጌታ ጊዜ በሚመጣ ጊዜ፣ በትዕቢተኛና በሥልጣን ፍላጎት ተነስተው በሚኖሩ ሰዎች ልብ ውስጥ ምንም ለውጥ ካልተፈጠረ፣ ሰዎች ለማዳን ኃይል የነበረችው እጅ ለማጥፋትም ኃይል እንደምትሆን ያገኙታል ተብሎ ተሰጥቶኛል። ምድራዊ ኃይል ምንም ቢሆን የእግዚአብሔርን እጅ ሊያቆም አይችልም። እግዚአብሔር ሕጉን ቸል ስላሉና ስለ ራሳቸው የሆነ የሥልጣን ምኞት በሰዎች ላይ ፍርድን ለመላክ የመደበው ጊዜ በሚመጣ ጊዜ፣ ሕንፃዎችን ከጥፋት የሚጠብቃቸው እንዲሆን ሊያገለግል የሚችል ማንኛውም ንጥረ ነገር የለም።” Testimonies, volume 9, 12, 13.